

- ς'. Περὶ τῆς εἰμαρμένης, διτὶ ψευδῆς ὁ περὶ αὐτῆς λόγος δείκνυται, ἔκ τε τῶν παρ' ἀνθρώπους νόμων καὶ τῶν κατὰ τὴν κτίσιν ἀτινα οὐκ ἀτάκτως, ἀλλὰ κατὰ τάξιν κινεῖται, τοῦ Δημιουργοῦ τὸν ὄρον διὰ τῆς τάξεως ἐπιδεικνύμενα. 1245.
- ζ'. Ὄτι περὶ τῶν ἀκαταλήπτων τοῦ Δημιουργοῦ, χρὴ τὴν σοφίαν δοξάζειν, καὶ οὐκ ἀλλον οὐδὲ ἀυτόματον αἰτιάσθαι φοράν. 1249.
- η'. Ὄτι τὰ μὲν χρειώδη, ἀφθόνως τοῖς ἀνθρώποις ὁ Θεὸς χορηγεῖ· τὰ δὲ πρὸς τέρψιν, μετρίως, συμφερόντως ἑκατέρων χορηγῶν τὴν ἀπόλαυσιν. 1252.
- θ'. Περὶ τῶν φιλοσόφων, οἱ διὰ τὸ πάντα βούλεσθαι εἰδέναι, περὶ τὰς δόξας ἐσφάλησαν, καὶ κινδύνοις ἔνοι προσωμίησαν· καὶ περὶ τῶν Πλάτωνος δογμάτων. 1253.
- ι'. Περὶ τῶν μὴ μόνον τὰ Γραφικὰ δόγματα, ἀλλὰ καὶ τὰ φιλόσοφα διαπτυόντων, καὶ περὶ τοῦ δεῖν ἢ πάντα πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς ἢ πάντα ἀπιστεῖν. 1257.
- κα'. Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου παρουσίας, τίς, καὶ ἐπὶ τίς γεγένηται. 1260.
- κβ'. Περὶ τῶν μὴ γνόντων τὸ μυστήριον, καὶ διτὶ ἑκόντες ἡγνόησαν· καὶ δύο τοὺς γνόντας ἀγαθὰ μένει, καὶ μάλιστα τοὺς δι' δυμολογίας τελειωθέντας. 1269.
- ιγ'. Ὄτι ἀναγκαῖα τῶν τῆς κτίσεως μερῶν ἡ διαφορὰ, καὶ διτὶ ἡ πρὸς τὸ καλὸν καὶ κακὸν ἥσπη τῆς ἀνθρώπων γνώμης ἐστὶν· δῆθεν καὶ ἡ κρίσις ἀναγκαῖα καὶ εὔλογος. 1272.
- ιδ'. Ὄτι ἀπειρωτὸς ἡ κτιστὴ φύσις ἀπὸ τῆς ἀκτίστου οὐσίας ἀφέστηκε· πλησίον δὲ αὐτῆς τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ ὁ ἀνθρωπὸς γίνεται. 1273
- ιε'. "Οσα δὲ Σωτὴρ ἐδίδαξε, καὶ ἔθυματούργησε, καὶ τοὺς ἀρχομένους ὠφέλησεν. 1276.
- ις'. Τὴν Χριστοῦ παρουσίαν προειρῆσθαι μὲν τοῖς προφήταις, ἐπὶ καταστροφῇ δὲ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν εἰδῶλικῶν γενέσθαι πόλεων. 1280.
- ιζ'. Περὶ τῆς Μωϋσέως σοφίας ζηλωθείσης παρὰ τῶν ἔξωθεν σοφῶν, καὶ περὶ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν πατέων. 1281.
- ιη'. Περὶ τῆς Σιεύλλης τῆς Ἐρυθραίας, ἐν ἀκροστιχίδι τῶν τῆς μαντείας ἐπῶν, τὸν Κύριον καὶ τὸ πάθος δηλούσης· ἔστι δὲ ἡ ἀκροστιχίς· Ἰησοῦς Χριστὸς, Θεοῦ νίος Σωτήρ, Σταυρός. 1285.
- ιθ'. Ὄτι ἡ περὶ τοῦ Σωτῆρος μαντεία παρ' οὐδενὸς τῶν τῆς ἐκκλησίας πέπλασται, ἀλλὰ τῆς Ἐρυθραίας Σιεύλλης ἐστὶν, ἵς τὰς βίβλους Κικέρων διποιητὴς πρὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ Χριστοῦ· Ρωμαϊστὶ μετέφρασε· καὶ διτὶ Βιργίλιος μέμνηται αὐτῆς, καὶ τοῦ παρθενικοῦ τόκου, δι' αἰνιγμάτων, φόρῳ τῶν κρατούντων ὑμνήσας τὸ μυστήριον. 1289.
- ιχ'. Βιργίλιον Μάρωνος ἔτερα περὶ Χριστοῦ ἔπη, καὶ ἡ τούτων ἐρμηνεία, ἐφ' οὓς δείκνυται δι' αἰνιγμάτων, ως παρὰ ποιητοῦ μηνυθὲν τὸ μυστήριον. 1293.
- ικα'. "Οτι οὐ δυνατὸν περὶ ψιλοῦ ἀνθρώπου ταῦτα λέγεσθαι· καὶ διτὶ οἱ ἀπιστοῦντες ἀγνοίᾳ θεοσεβείας, καὶ ὅθεν τὸ εἶναι αὐτοῖς ἀγνοοῦσιν. 1300.
- ικβ'. Εὐχαριστία Χριστῷ τὰς νίκας καὶ τὰ λουπὰ ἀγαθὰ βασιλέως γράφουσα, καὶ ἐλεγχος τοῦ κατ' αὐτῶν τυράννου Μαξιμίνου, τῷ μεγέθει τοῦ διωγμοῦ μείζονα δόξαν τῇ εὐσεβείᾳ περιποιήσαντος. 1304.
- ικγ'. Περὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν πολιτείας· καὶ διτὶ χαίρει τοῖς ἐν ἀρετῇ βιοῦσι τὸ θεῖον, καὶ χρὴ κρίσιν προσδοκῶν καὶ ἀνταπόδοσιν. 1305.
- ικδ'. Περὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Λύρηλιανοῦ, ἀθλίας τὸν βίον καταστρεψάντων διὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας διωγμόν. 1308.
- ικε'. Περὶ Διοκλητιανοῦ μετ' αἰσχύνης τὴν βασιλείαν παρατησαμένου, καὶ διὰ τὸν διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας κεραυνωθέντος. 1309.
- ικζ'. "Οτι τῆς τοῦ βασιλέως εὐσεβείας ὁ Θεὸς αἴτιος, καὶ διτὶ τὰ μὲν κατορθώματα παρὰ Θεοῦ χρὴ ζητεῖν καὶ αὐτῷ λογίζεσθαι, φαθούμενος δὲ ἡμετέρᾳ ἐπιγράφειν τὰ πταίσματα. 1313.
- 
- Εὔσεβίου εἰς Κωνσταντίνον τὸν βασιλέα τριακονταετηρικός. 1316.
- "Αθλητὶς τοῦ ἀγίου Παμφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 1439.
- Εὔσεβίου σύγγραμμα περὶ τῶν κατ' αὐτὸν μαρτυρησάντων. 1457.
- Τῶν ἀρχαίων μαρτύρων συναγωγὴ, ἵτοι περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐν διαφόροις πόλεσιν ἀθλησάντων ἀγίων μαρτύρων. 1520.
- 'Επιστολαὶ Εὔσεβίου δύο. 1536.